

LOGO TUR

Rodica GAVRILIȚĂ

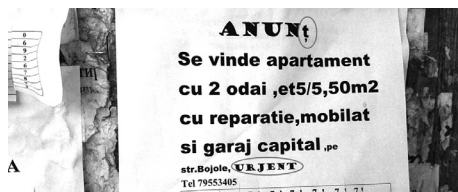
anul III, Facultatea de Litere, USM

Se pare că moldovenilor le plac topurile, iar acest lucru îl deducem din articolele apărute în presa străină despre diverse lucruri ce ne caracterizează, care țin ba de tradițiile vitivinicole, ba de buzunarele noastre, prin care suflă vântul ș.a.

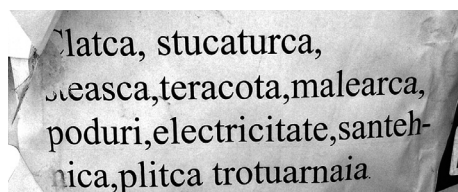
Se pare că ne place să ne luăm la întrecere și la capitolul greșeli de limbă, de tot soiul. Din păcate, și aici rămânem corigenți.

Plimbându-mă pe străzile orașului în care locuiesc și citind unele anunțuri, aș putea lesne să construiesc un metatext de toată frumusețea, cu diverse moduri de interpretare.

La redactarea primului anunț se vede că totuși a fost graba de vină, drept dovadă stă „URJENT-ul”, care, în mod normal, dacă cetățeanul în cauză n-ar fi fost într-atât de grăbit și ar fi consultat poate un dicționar, ar fi observat că este corectă forma „URGENT”.

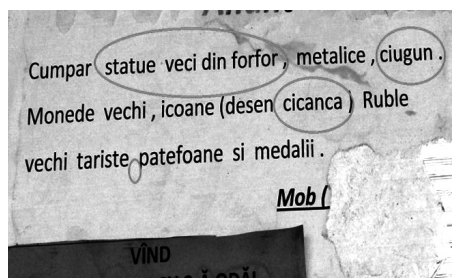

Recunosc în fața tuturor că anunțul de mai jos m-a făcut să mă întreb în ce țară trăiesc, ce limbă vorbesc și cum se face că nu înțeleg aproape nimic. N-oi fi eu specialist în construcții, dar dacă am înlocui aceste ciudățenii cu lexeme ca: **zidărie, tencuială, ghips-carton, faianță** etc., totul ar deveni mult mai clar. Să știți că am luptat la greu cu dicționarul rus-român, ca să-mi dau seama despre ce e vorba. Iar un anunț trebuie să fie foarte clar, succint și, mai nou, corect.

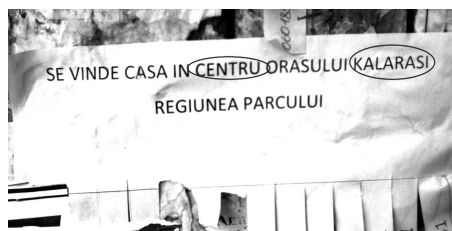

Ne place să construim, să ne înconjurăm de garduri cât mai înalte, care să ne ascundă casele frumoase, florile din curte. Ridicăm ziduri fel de fel. Cel mai dureros

este însă zidul indiferenței. O cărămidă din acest zid este și indiferența totală față de limba pe care o vorbim și în care scriem. Epoca în care mătușa cutare sau cutare se ițea peste gard să vadă ce mai e nou pe la vecin se cam încheie. E prea bătrână ca să se cațere pe zidul nou, mult mai înalt acum, să vadă noile achiziții ale vecinilor: *statue din forfor, ciugunul, cicanca*; că de, ar avea ocazia să le strige că ar putea să facă niște rectificări considerabile: pluralul lui **statuie** este **statui**, iar celelalte rămân adevărate invenții lingvistice, până la urmă dându-ne seama că este vorba despre: *фарфор, чугун, чеканка* – respectiv, în limba română, **porțelan, fontă** și acțiunea de **a ștemui**. Vom zice: așa mai vii de-acasă!

Litera **k** face parte din alfabetul limbii române de la constituirea acestuia, spre deosebire de **q, w, y**, integrate recent, deși, ca și ele, are întrebunițări limitate la neologisme de circulație internațională, la nume proprii, mai ales străine, și la derivate ale acestora (Mioara Avram). Așadar, vom scrie **karate, kiwi, feedback, kilogram, kilowatt; Kant, Shakespeare, Kipling; Kilimanjaro, Oklahoma, Tokio, Kiev, dar Călărași, Chișinău, Cahul, George Călinescu, Ion Luca Caragiale, Dimitrie Cantemir** etc.

Sesizând atâtea greșeli în mica publicitate, nu poți să nu vii cu îndemnul: „Vorbiți, scrieți românește, pentru Dumnezeu!”